

Kommunerne og den offentlige service til tælling: Beretning fra hverdagen

De danske kommuner er tvunget i knæ og der udkæmpes en dårligt maskeret mudderkastning om hvem der står for tur for næste besparelser. Børnene? De unge? De ældre? En ting er sikkert. Det bliver de svageste, der står i forreste række. Derfor er det så umådeligt vigtigt, at vores politikere får kendskab til, hvor hårdt det mærkes!

Som illustration af de forværrede vilkår berettes her fra dagligdagen i daginstitutionen Børnehuset Møllervangen i Nyborg by, hvor undertegnede har to børn. Institutionen indeholder 3 børnehavegrupper, 1 vuggestuegruppe og 1 specialgruppe. Nyborg kommune åbnede budgettet midt over sommeren i 2009 og beskar det med 40 millioner. Bl.a. fordi specialgrupperne og vuggestuerne blev kraftigt beskåret ramte det ekstra hårdt i Møllervangen. I 2010 skal Møllervangen således spare 744.000 kr., 15 % af budgettet, hvilket inkluderer ca. 80 pædagogtimer ugentligt. Hertil kommer et underskud fra 2009 på ca. 200.000 kr. Hvilke konsekvenser har det? I sidste uge var der flere dage, hvor der kun var 2 voksne per 20 børnehavebørn, vel og mærke fra kl. 9 til 13. Resten af tiden var der til tider 1 voksen til 20 børn. 20 børn per voksen!? Det kan man vist ikke forestille sig, hvis man ikke har prøvet det. I specialgruppen, som på grund af besparelserne er øget fra 6 til 9 børn, kan de også være op til 6 børn per voksen. Vel og mærke til børn der til tider kræver mandsopdækning, og børn fra familier, der i forvejen er presset til det yderste. Vuggestuebørn betaler 2800 kr. månedligt men skal selv medbringe bleer og frokost. Der berettes om børn, der sidder længe på WC, og forgæves råber på en voksen for at blive tørret. Der er ikke råd til mælk, ture, maddage eller nyindkøb. Børnene beretter dagligt om forandringerne og det står klart, at besparelserne opleves af børnene som afsavn. Det er afsavn man som voksen med en knugende fornemmelse i maven ser grænser til omsorgssvigt. Pædagogerne slides op, og processen er selvforstærkende, da der ikke er penge til vikarer. I skrivende stund forhandles nye spareforslag, der lægger op til at reducere åbningstiden fra 51 til 48 timer ugentligt, og øge antallet af lukkedage fra 20 til 23 dage årligt. Det vil give en åbningstid fra fx kl. 6.10 til 16.10 mandag til torsdag samt fra 6.10 til 14.10 fredag. Der er rigtig mange familier, hvor det bare ikke er muligt. Lukkedagene vil betyde enten en familiemæssig fastlåsning af næsten hele ferien eller familieopdeling i ferierne. Men det er blot det umiddelbare, for mindre åbent betyder også dårligere normering i åbningstiden og det vil fx i Møllervangen øge pædagogtimetabet til ca. 90 timer ugentligt.

Hvor længe mon der skal gå før der sker ulykker eller sker større omsorgssvigt? Her behøver journalister i alt fald ikke skjult kamera til en ny "Strandvænget" - værsgo og se hvad vi byder børnene.

Jeg tror, at det er meget dyre besparelser. Der tales allerede blandt nogle forældre om at gå på deltid, brug af privat (sort?) pasning, der frygtes for sygemeldinger blandt pædagoger, og kommunen kan vel se frem til færre tilflyttere og på længere sigt flere utilpassede børn. Kommunens økonomiske problemer er bl.a. forårsaget af en stigning i anbringelser af børn og handikappede voksne samt et fald i antal tilflyttere. Den tendens ser ikke ligefrem ud til at blive vendt med besparelserne. Det er efter min bedste overbevisning ikke fair overfor børnene og ikke i

hverken børnenes eller kommunens interesse, at der skal bruges grønthøstermetode ligeligt overfor børn og andre. Børnene kan ikke vente på bedre tider; da er deres barndom forbi. Imens råber vi ad hinanden i kommunerne, selvom vi alle sammen godt ved hvor en stor del af ansvaret ligger: Hos landspolitikerne. Kommunerne har overtaget kæmpe byrder fra amterne (jf. hvor udgifterne stiger) uden tilstrækkeligt medfølgende midler, samtidig med at de holdes i tommelskruer og ikke kan justere skatten. Det virker absurd, at vi alle får skattelettelser i år og næste år, mens den offentlige velfærd forringes så voldsomt. Det virker absurd på daginstitutionsområdet at bruge millioner på udsigtsløse madordninger, som der hverken er dokumenteret behov for eller ønske om. Men mest af alt virker det absurd at regeringen (og dens støtteparti) kan se til fra sidelinjen uden at reagere. Suk!

Fra: Jacob Nielsen Arendt
Adresse: Strandparken 121
Postnr: 5800 Nyborg